

Tilltron får sig en skavank

då vi finner det omöjliga det möjliga
bakom ett ansikte står gömda
tusen andra
ansiktet kan vara vad som helst
en bäck en siffra en vokal
men osanningen är total

lånekort tar sig ofta en paus
bland de tusen andra
då de sover finns en chans
bjuda upp andra till dans
och sprider samtidigt sitt mögel
över rosornas dans

den som en gång felat och betalat
aldrig friad går
men lånekort ostraffade i ljuset mår
vem är domaren som
bakom skranket står?

moder Gaia ropar mot skyn vad gör I
delar mina kläder i tusen delar,
trampar och skövlar, I dödar varandra
och de arma som andas svagt i luftfickan
knackningarna mot er förhärdade borg
kan upphöra av sorg och när som helst
kan vattnet tränga in
då de ser Törnrosdalen kantad av
hycklare och fördömda svin
då kan himlen när som helst kapsejsa
på kajen

Vi kan vara illa sedda, men vi syns och hörs
ett ska I veta knackningarna upphör inte
vattnet tränger aldrig in, så länge ordet
är svärdet som dräper mörkret!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten